

Fracàs espanyol a Roma

written by Redacció Unilateral | 27 de març de 2017

La commemoració del 60è aniversari del Tractat de Roma, ha estat utilitzada com una excusa per injectar empena a una instància, la Unió Europea, que està molt tocada pel Brexit, la crisi migratòria, l'amenaça del terrorisme, l'auge de les democràcies il·liberals (Polònia, Hongria, Espanya), el xantatge turc, el putinisme i el proteccionisme de Trump, les desigualtats econòmiques i regionals, i per la incertesa electoral, sobretot en referència a França i Alemanya. No és d'estranyar que els nostres euròcrates hagin volgut escenificar que malgrat la profunda ferida que ha deixat i deixarà, la marxa de la Gran Bretanya, que ateny el nucli del projecte d'unitat europea, encara paga la pena apostar per una Europa unida, sobretot tenint en compte l'evolució global i que, si es bada, es pot caure en una marginalitat en benefici dels altres grans actors globals, particularment d'Amèrica i d'Àsia.

Com acostuma a passar en les grans ocasions, i amb més raó en aquesta, s'ha redactat una Declaració i s'ha escenificat la seva signatura per part dels 27 Estats Membres (lògicament, no participant-hi el Regne Unit), amb un acte solemne, que ha donat lloc a les fotos i vídeos, i piulades i instragrams de rigor. Els caps d'estat o de govern, han anat desfilant i signant el document en qüestió. Val a dir que, en algun moment, la cimera semblava una trobada d'autoajuda on els participants s'encoratjaven mútuament. Només faltaven que haguessin format una rotllana.

L'espavilat Rajoy no se'n surt

Però com també acostuma a passar en aquestes ocasions, els protagonistes també intenten imposar els seus interessos particulars. L'estratègia és clara: que la declaració comuna reforci o vagi en la línia dels interessos propis. No hi ha

cap secret, en això, és de manual.

I és això el que ha intentat, lògicament, fer el president del govern espanyol, Mariano Rajoy: introduir una referència condemnatòria de la desobediència de les constitucions, per d'aquesta manera fer passar bou per bèstia grossa. L'objectiu, lògicament, era presentar-se davant la premsa espanyola -no l'anglòfona, com ja sabem- per dir que l'independentisme català és condemnat per la Unió Europea.

La veritat, però, és que no se n'ha ensortit. La resta l'han vist de lluny i no l'han deixat fer. El redactat de la Declaració no es desvia ni un mil·límetre de l'ortodòxia, en aquest sentit. Rajoy, l'espavilat, ha fracassat. Malgrat que després, davant la premsa "amiga", ha dit el que era previsible que digués, allò que ja estava escrit abans de la signatura.

La Unió Europea, els signants de la Declaració, per contra, es comprometen a *"escoltar i respondre les preocupacions expressades pels nostres ciutadans"*, fet que, hauria de portar al govern espanyol a atendre la demanda del 80% dels catalans que volen la celebració d'un referèndum d'autodeterminació.